

בש"פ 5440/19 - אברהם חי חסון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5440/19

בש"פ 5556/19

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר בבש"פ 5440/19 והמשיב אברהם חי חסון
בבש"פ 5556/19:

נ ג ד

המשיבה בבש"פ 5440/19 מדינת ישראל
והמבקשת בבש"פ 5556/19:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"ת
66203-05-18 מיום 30.7.2019 שניתנה על ידי
השופטת ח' מאק-קלמנוביץ'; בקשה להארכת מעצר
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם העורר בבש"פ 5440/19 עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד תומר ריז'נשוילי
והמשיב בבש"פ 5556/19:

בשם המשיבה בבש"פ 5440/19 עו"ד ארז בן-ארויה
והמבקשת בבש"פ 5556/19:

החלטה

1. במרכזם של שני ההליכים שבהם עסקין עומד מעצרו של אברהם חי חסון (שייקרא להלן: העורר) בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו. ההליך הראשון הוא בקשה שנייה של המדינה להארכת מעצרו של העורר מעבר לתשעה חודשים, אשר הוגשה בגדרו של סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). במסגרתה, מבקשת המדינה כי אאריך את מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים בתשעים ימים החל מיום 7.9.2019 או עד למתן פסק-דין בת"פ 66148-05-18 אשר מתנהל בבית המשפט המחוזי ירושלים (להלן: ההליך העיקרי), לפי המוקדם. ההליך השני הוא ערר לפי סעיף 53(א) לחוק המעצרים על

החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (השופט ח' מאק-קלמנוביץ') אשר ניתנה ביום 30.7.2019 במ"ת 66203-05-18 ובגדרה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

כתב האישום וההליכים הקודמים

2. ביום 3.6.2018 הוגש נגד העורר כתב אישום מתוקן המייחס לו חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין; וכן איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, העורר והמתלונן הינם שכנים אשר לא היה ביניהם שום סכסוך עובר ליום 19.5.2018, אז אירח המתלונן בביתו חברים וקרובי משפחה. באותו היום, בשעה 14:00 בערך, שהו האורחים בחצרו של המתלונן, ועקב כך בקע רעש מחצר הבית. הדבר עורר את זעמו של העורר, אשר דרש מהם להיות בשקט. לאחר חילופי דברים בין הנצים, נכנס העורר לביתו, נטל משם סכין ויצא במהירות מביתו לעבר חצרו של המתלונן. אשת העורר ניסתה לעצור בעדו, אך ללא הועיל: העורר המשיך בריצתו לכיוון המתלונן, טיפס על החומה שהפרידה בין חצרות הבתים, ונעץ בעוצמה את הסכין באמתו הימנית של המתלונן. כתוצאה ממעשה זה סבל המתלונן מחתך עמוק באורך של כ-12 ס"מ באמתו - חתך שפגע גם בשרירים ובגיד באותה האמה, וכן בעצב תחושת בידו. בעקבות דיווחים על האירוע, בשעה 14:30 או בסמוך לכך, הגיעו לבית העורר שוטרים כדי לעצרו. העורר ניסה להתנגד למעצרו: הוא קילל את השוטר שניסה לעצרו, ירק בפניו, בעט בו מספר פעמים, ניסה לנגוח בו, וכן איים עליו כי הוא ישלם על כך שעצר אותו.

3. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. ביום 24.6.2018 נעתר בית משפט קמא לבקשה זאת, בהתחשב, בין היתר, בתסקיר שירות המבחן השלילי שהוגש בעניינו, אשר לא בא בהמלצה לשחררו לחלופת מעצר. מאז מתן החלטה זאת הגיש העורר מספר בקשות לעיון חוזר בתנאי מעצרו, אשר חלקן נדחו וחלקן התקבלו. בהחלטות שהתקבלו הוקלו תנאי מעצרו של העורר, כך שכיום הוא שוהה במעצר תחת פיקוח אלקטרוני בבית של חמיו וחמותו ורשאי לצאת ממנו בפיקוח להתאווררות בכל יום בין השעות 18:00-16:00. בית המשפט אישר לעורר אף לעבוד במוסך של קרובי משפחתו, בכפוף למגבלות הפיקוח האלקטרוני - אולם בפועל מגבלות אלו אינן מאפשרות את יציאתו לעבודה.

4. ביום 8.7.2019 הגיש העורר בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו, בה ביקש מבית משפט קמא להמיר את המעצר בפיקוח אלקטרוני בו הוא שוהה למעצר בית אשר יאפשר את יציאתו לעבודה בליווי מפקחים. העורר טען בבקשה כי יציאתו לעבודה הינה חיונית עבור משפחתו, אשר מצויה במצוקה כלכלית ואשר הוא המפרנס העיקרי שלה; וכן עבורו, בשל רצונו להשתלב בחברה כאזרח מן השורה. העורר טען גם כי דבקו בתנאי שחרורו במשך זמן רב מלמדת על כך שניתן לתת בו אמון ולהקל בתנאי מעצרו. העורר הדגיש כי אף חלוף הזמן מצדיק את ההקלה בתנאי מעצרו, והפנה גם לתסקיר החדש והחייבי של שירות המבחן (מיום 15.7.2019) אשר המליץ להרחיב את שעות ההתאווררות שלו, וכן להמיר את מעצרו באיזוק אלקטרוני במעצר בית שבמסגרתו יוכל לצאת לעבודה, בפיקוח אנושי.

5. ביום 30.7.2019 דן בית משפט קמא בבקשה. בהחלטתו, אשר ניתנה באותו היום, ציין בית המשפט כי מאז מתן ההחלטה הקודמת בעניין תנאי מעצרו של העורר לא חל שום שינוי נסיבות אשר עשוי להצדיק את ההקלה המבוקשת בתנאים. בהקשר זה הוטעם כי הלחצים הכלכליים שהעורר מצוי בהם אינם מצדיקים כשלעצמם את שינוי תנאי המעצר נוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. עוד ציין בית המשפט כי בהחלטה בבקשה שבה עסקינן יש לייחס

משקל גם לכך שהעורר מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך תקופה לא ארוכה, ולכך שהדיון בתיק העיקרי עתיד להסתיים בקרוב. בשים לב לשיקולים אלו, דחה בית המשפט את הבקשה, אולם קיבל את המלצתו החלופית של שירות המבחן להרחבת חלון ההתאווורות שניתן לעורר, כך שהוא יוכל לצאת מבית קרוביו בפיקוח אחד ממפקחיו בין השעות 19:00-16:00 מדי יום ביומו.

6. על החלטה זו הוגש הערר שלפניי. בבקשתו הנוכחית חוזר העורר על הטענות שהעלה בבקשתו, ומלין על המשקל הנמוך שבית משפט קמא ייחס להן. כמו כן מדגיש העורר כי מקום העבודה שבו הוא מעוניין לעבוד מאפשר פיקוח הדוק ויעיל עליו, כך שאין שום חשש שיציאתו לעבודה תוביל לפגיעה כלשהי בביטחון הציבור. משכך, מבקש העורר כי אתערב בהחלטת בית משפט קמא ואורה על שחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני למעצר בית בתנאים מגבילים אשר יאפשרו לו לעבוד בליווי מפקחים.

7. במקביל, הגיעה שעתה של הבקשה השנייה בדבר הארכת מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, שהגישה המדינה. בבקשתה זו טענה המדינה כי מן העורר נשקפת מסוכנות גבוהה אשר נלמדת מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום; ממאפייני אישיותו שפורטו בתסקיר שירות המבחן; ומעברו הפלילי המכביד. כמו כן הדגישה המדינה כי ההליך בתיק העיקרי מתנהל בקצב משביע רצון. נוכח האמור ביקשה המדינה כי אאריך את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני החל מיום 7.9.2019 בתשעים ימים נוספים.

8. במהלך הדיון שהתקיים לפניי ביום 2.9.2019, הסכים העורר לבקשת המדינה למעצרו בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים בתשעים ימים החל מיום 7.9.2019 או עד למתן פסק-דין בהליך העיקרי, לפי המוקדם – אך זאת, כמובן, בכפוף להכרעה שתיפול בעררו שלו על דחיית בקשתו לעיון חוזר. לטענתו, בקשתו לעבור למשטר של מעצר בית שיאפשר לו לעבוד ולפרנס את משפחתו נדחתה אך ורק מסיבות טכניות, שעיקרן חוסר האפשרות לקיים פיקוח אלקטרוני במקום העבודה.

9. המדינה, מצדה, הדגישה את המסוכנות הנשקפת מהעורר לנוכח עברו הפלילי ולנוכח האישום הנוכחי אשר נתמך בראיות לכאורה. כמו כן הביאה המדינה לעיוני גיליון המתעד את התנהגותו בפיקוח אלקטרוני שבו נרשמו שתי הפרות מהותיות של תנאי הפיקוח. המדינה סומכת אפוא את ידיה על ההחלטה קמא: היא סבורה כי אין לשחרר את העורר למעצר בית בעת הזאת.

10. לאחר עיון, הגעתי למסקנה כי דין הערר להידחות ודינה של בקשת המדינה להתקבל. ככלל, מעצר תחת פיקוח אלקטרוני לא נועד לאפשר יציאה לעבודה (ראו בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (11.1.2017)), ועל כן בקשת העורר לצאת לעבודה במסגרתו היא בקשה חריגה מאד. בקשה זו הוגשה אחרי תקופה לא ארוכה יחסית של מעצר באיזוק אלקטרוני (כשמונה חודשים) שבמהלכה נרשמו לחובת העורר שתי הפרות תנאים (שעניינן יציאות בלתי מאושרות ממקום הפיקוח). הדיון בהליך העיקרי עתיד להסתיים בחודשים הקרובים. בהחלטתו, בית משפט קמא נתן את דעתו לכל אלה, תוך שהוא מציין כי המסוכנות הנשקפת מהעורר לא פגה. בנסיבות אלו, בית משפט קמא סבר כי אין לשחרר את העורר למעצר בית חרף המלצתו של שירות המבחן. נמצא אפוא כי בית משפט קמא הגיע להחלטה מאוזנת לאחר ששקל את כל השיקולים הנכונים. בהחלטה זו לא נפלה שום טעות המצדיקה את התערבותו של בית משפט זה.

11. מטעמים אלה, אני דוחה את הערר, מקבל את בקשת המדינה ומאריך את מעצרו של העורר עד תום ההליכים תחת פיקוח אלקטרוני בתנאים שנקבעו בהחלטה קמא -וזאת, בתשעים ימים החל מיום 7.9.2019 או עד למתן פסק-דין בהליך העיקרי, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באלול התשע"ט (3.9.2019).

ש ו פ ט
